

forudsætning, at der – som det siges i forarbejderne til ægteskabsloven – ikke i trossamfundet læres eller foretages noget, som strider mod sædeligheden og den offentlige orden. Det er endvidere en forudsætning for at opnå godkendelse, at trossamfundet respekterer menneskerettighederne, navnlig religions- og trosfriheden.

I beslutningsforslaget lægges der op til en i regeringens øjne unødvendig skærpelse af de krav, der i dag stilles til godkendelse af trossamfundene – en skærpelse, som det umiddelbart er svært at se det hensigtsmæssige og rigtige i. Den foreslåede ordning vil således indebære en intensiv form for offentlig kontrol, hvor offentlige myndigheder skal gå særdeles tæt på, hvad der læres og tales om i et trossamfund, og efter min opfattelse skal man være yderst varsom med at indføre en sådan form for sindelagskontrol.

Hertil kommer, at der i beslutningsforslaget ikke er taget stilling til, hvordan det foreslåede meget omfattende tilsyn skal fungere i praksis. Hænger det måske sammen med, at det rent faktisk er svært, for ikke at sige umuligt, at føre et tilsyn med trossamfundene, der vil tilgodese forslagens formål? Man kan jo i den forbindelse bl.a. rejse det spørgsmål, om det altid er klart, hvem der tegner et trossamfund. Skal eksempelvis det forhold, at et enkelt medlem af et trossamfund måtte udtale sig kritisk om Danmark og det danske folkestyre, tages til indtægt for, at hele trossamfundet deler disse holdninger, med den konsekvens at trossamfundets godkendelse bortfalder? Nej, det kan vel næppe være tanken. Men eksemplet viser, at beslutningsforslaget efterlader nogle vanskelige spørgsmål om, hvordan det foreslåede tilsyn skal praktiseres.

I beslutningsforslaget anføres det også, at man i et trossamfund skal bidrage til integrationen i det danske samfund; utvivlsomt en yderst sympatisk tanke. Men også her er det svært at se, hvordan overholdelsen af et sådant krav skal kunne kontrolleres.

Endelig er det en del af beslutningsforslaget, at allerede godkendte trossamfund skal have deres godkendelse taget op til vurdering på baggrund af de i forslaget nævnte principper for godkendelse, ligesom det foreslås, at alle godkendte trossamfund skal have deres godkendelse revurderet hvert femte år. Efter min opfattelse er det svært at se det nødvendige og rimelige i at indføre en sådan form for tidsbegrænset godkendelse, som forslagsstillerne her lægger op til, og jeg har svært ved at se rimeligheden i, at trossamfund, som har været godkendt i mange år,

ja, måske endda i flere hundrede år, nu skal bringes i en situation, hvor de skal overbevise myndighederne om, at de i ord og gerning er loyale over for Danmark, så godkendelsen som trossamfund kan opretholdes.

Som det er fremgået, lægger beslutningsforslaget efter regeringens opfattelse op til en unødvendig skærpelse af de krav, der gælder for godkendelse af trossamfund. Der ville i givet fald blive tale om en meget intensiv form for offentlig sindelagskontrol, som man efter regeringens opfattelse skal være meget varsom med at indføre; og som jeg har været inde på, rejser en ordning som den foreslåede også et meget vanskeligt spørgsmål om, hvordan en sådan kontrol overhovedet skal kunne fungere i praksis.

Regeringen kan på denne baggrund ikke støtte beslutningsforslaget. Ifølge beslutningsforslaget, der er fremsat af Ny Alliance og Dansk Folkeparti, pålægger Folketinget regeringen at fremsætte de nødvendige lovforslag og foretage de fornødne administrative ændringer, der sikrer, at der ved vurderingen af, om et trossamfund kan godkendes, tages udtrykkelig stilling til en række forhold, herunder om trossamfundet er loyalt over for Danmark og den danske grundlov, om trossamfundet vil virke til gavn for en samfundsmæssig integration af trossamfundets medlemmer, og om trossamfundet har respekt for de grundlovsbestemte frihedsrettigheder. Forslaget lægger desuden op til en genoptagelse af alle sager om allerede godkendte trossamfund, og der stilles også forslag om en fremadrettet revision af alle godkendelser hvert femte år.

I bemærkningerne til forslaget anføres det bl.a., at der ikke er fornuft i at belønne et trossamfund med forskellige privilegier, hvis trossamfundet enten modarbejder eller underkender det danske samfunds fælles værdier eller på anden vis står i vejen for en god og fuld integration af sine medlemmer, og at tildelingen af privilegier derfor bør følges op af en række krav.

Lad mig starte med at slå fast, at regeringen fuldt ud støtter synspunktet om, at man i et trossamfund skal følge de fælles spilleregler, der gælder i det danske samfund. Det er kun et rimeligt krav at stille til alle, og lad mig med det samme føje til, at regeringen naturligvis tager skarp afstand fra enhver form for fanatisme og ekstremisme, uanset om det er i forbindelse med religionsudøvelse eller på anden måde.

Når det gælder godkendelse af trossamfund, stilles der allerede i dag en række krav i forbin-